

Associació Amics
de les Havaneres

LA CANYA D'EN PEP

Havanera

Lletra: Josep Maria Cao

Música: Francesc Salse

La7 Re

La7 Re La7

Ca da jorn a la ves pra da

Re La7

els dos es veien pas sar en Pep i la se va ca nya se n'a na ven a pes

Re La7 Re

car No im por tava si plo vi a ni tampoc si fe ia fred

La7 Re La

el pes car era sa vi da res no els a gra da va més

La7 Re La7

ca nya de'n Pep que co fo ia va que im por tant se sent quan

Re La7 Re

s'a pro pa al mar la ca nya de'n Pep ben tor ça da es tà de

La7 Re

tot a quest temps que ha pas sat pes cant de tot aquest

La7 Re

temps que ha pas sat pes cant que ha pas sat pes cant

La canya d'en Pep

Cada jorn a la vesprada
els dos es veien passar,
en Pep i la seva canya
se n'anaven a pescar.
No importava si plovia
ni tampoc si feia fred,
el pescar era sa vida,
res no els agradava més.

La canya d'en Pep
què cofoia va,
què important se sent
quan s'apropa al mar.
La canya d'en Pep
ben torçada està
de tot aquest temps
que ha passat pescant.

I així dia rera dia
i així un mes i un altre mes,
què orgullosa se sentia
quan acompanyava en Pep.
Satisfeta es doblegava
quan sentia un peix picar,
suportant les estrebades
fins que en Pep l'havia agafat.

La canya d'en Pep
cansada ja està,
sap que no pot més,
però no el vol deixar.
La canya d'en Pep
fa un últim esforç,
pesca el darrer peix
i es trenca llavors.

I en Pep enyora la canya
que tants anys l'acompanyat,
cada jorn a la vesprada
sense haver-li mai fallat.
La recorda cada tarda
quan surt sol a passejar,
i no en vol tenir cap altra,
diu que ja no vol pescar.

La canya d'en Pep
què cofoia va,
què important se sent
quan s'apropa al mar.
La canya de'n Pep
ben torçada està
de tot aquest temps
que ha passat pescant.